

Ministeren for Landbrug og Fiskeri

(Bordning): Jeg takker de fire første ærede Ordførere for den meget velvillige Modtagelse, de har givet det foreliggende Lovforslag. Det er mit Indtryk af de fire ærede Ordføreres Udtalelser, at man for det første er enig om, at det Kvantum, som Lovforslaget foreslaar udskrevet til visse bestemte Formaale, er nødvendigt, og dernæst, at man ogsaa stort set er enig om, at de Priser, som er foreslaet for de syv Ottendedele af Leveringen, det vil sige for den samme Levering som i Fjor plus den øgede Udskrivning til Gryn, som er foreslaet i Aar, er passende. Endvidere er det mit Indtryk, at man fra alle Sider er enig om, at det, der bliver tilbage, af de ca. 873 000 t, som den teoretiske Beregning udviser, efter at man har dækket de 732 000 t, ikke er for meget til Dækning af Svind og Reserve og til Imødegaaelse af eventuelt Tab ved Forbeholdsretten. Men paa den anden Side — tør jeg nok sige — er der Enighed mellem Ordførerne om, at Byrderne er store for Landbruget, og der er fra forskellig Side fremsat Ønske om at faa disse Byrder nedsat ved at lempe den foreslaede Ligningsskala. Man er ikke enig om, paa hvem disse Byrder tynger haardest, men stort set er der Enighed om, at Bestemmelserne er byrdefulde for Landbruget.

Jeg er naturligvis ikke uenig i, at det er tunge Byrder, der lægges paa Landbruget. Naar Udskrivningen udgør omtrent en Fjerdedel af hele Kornhøsten og en anden Fjerdedel maa anvendes til Saasød og Hestefoder, saaledes at der kun bliver Halvdelen tilbage til Opretholdelse af Husdyrholdet, siger det sig selv, at det er en tung Byrde. Men er man enig om Maalet: 732 000 t til det nødvendige Forbrug, og at det Overskud, der her udskrives, ikke er for meget til Svind, Reserve og eventuelt Tab ved Forbeholdsretten, maa man ogsaa ville Midlet, saa man maa tage Konsekvenserne og udskrive det fornødne Kvantum, og saa er der vist næppe Vej frem til en anden Fordeling af Byrderne end den, der her er foreslaet. Jeg tror næppe, nogen kan sige, at det vil være muligt at finde en mere retfærdig Fremgangsmaade. Da man har fremsat Ønske om at faa Lovforslaget behandlet i et Udvalg, skal jeg sige, at jeg naturligvis i Udvalget er rede til at forhandle om de forskellige Ønsker og Henvendelser, der maatte fremkomme.

Angaaende de Enkeltheder, der er fremført under Debatten, skal jeg gøre nogle ganske korte Bemærkninger. Det

ærede Medlem Hr. Carl Petersen mente, at de 35 Kr., som var foreslaet betalt for Industrihorn og Vognmandshestekorn, var for høj en Pris. Det er en Skønssag. Mange vil mene, at den ikke er for høj, jeg er nærmest enig med det ærede Medlem i, at det er en temmelig høj Pris, men skal dog anføre, at i Fjor, da der var fri Handel for Korn til disse Formaale, ganske vist til Maksimalpriser, laa Prisen paa 28—30 Kr., saa Forhøjelsen er ikke saa stor, som det kunde se ud til, idet det ikke er 10 Kr. mere end Maksimalprisen, men 5—7 Kr. mere, end de betalte i Fjor, og hertil kommer, at man maa huske paa, at det er umuligt for de paagældende at købe det Korn i Aar i fri Handel til de gældende Maksimalpriser.

Det ærede Medlem spurgte mig, hvordan man skulde forstaa § 4, Stk. 4, som siger, at Ministeren kan fremsætte nærmere Bestemmelser om Handel med Saasød, herunder tillade, at der for Saasød betales et Tillæg til den faste Pris. Det drejer sig selvfølgelig om de Landmænd, som har saa megen Saasød, Stamsød o. lign., at de, naar de skal opfylde deres Leveringspligt, maa gribe til Aflevering af saadan Saasød. For en saadan Aflevering er det nødvendigt at fastsætte andre Regler. Ved den omtalte „faste Pris“ maa man forstaa 25 Kr. for Vaarsød, 28 Kr. for Hvede og 29 Kr. for Rug.

Det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup spurgte mig, om Bestemmelsen i § 4 om de 10 Kr. som Ekstrabetaling for den Ottendedel, som leveres af dem, der fuldt ud opfylder deres Leveringspligt, var at forstaa saaledes, at det gjaldt baade Vaarsød og Brødkorn. Jeg synes, det staar saa klart som muligt, at det er 10 Kr. pr. 100 kg for en Ottendedel af deres Ligningskvantum. Det gælder altsaa ogsaa for Brødkorn. Det er gjort med velberaad Hu for ikke paa nogen Maade at formindske den Præmiering for Dyrkning af Brødkorn, som man i Fjor var enig om maatte indføres i en Kornlov.

Det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen og for øvrigt ogsaa det ærede Medlem Hr. Jensen (Gørding) var inde paa Levering af Korn til Bryggerierne. Det ærede Medlem Hr. Jensen (Gørding) mente, at man i Aar tildelte langt mere Korn til Spiritusfabrikationen end i Fjor. Det er rigtigt, for i Fjor var der i Kornloven slet ikke afsat nogen Tildeling til Spiritusfabrikation. Det var overladt til fri Handel til Maksimalpris; men som jeg har nævnt viste det sig umuligt at skaffe Korn frem paa den Maade.

Det ærede Medlem Hr. Jensen (Gør-